

Nu är pappret fullt. Skriv några rader till pappa i Hongkong under adress Ch. Reinbrecht, 33, Granville Road, Kowloon, Hongkong, roligt för honom få några brev när han kommer dit som hälsar honom välkommen ut ur fångenskapen. Millioner hälsningar
Ålskade Dodo, Bernie och Lenny!
Kramar i mängd från ^{Mamma} ~~Her~~ ^{Mamma}

Man i dag högt stökt tvärbakskall under dy, smekmonter samt tidning

Tack Dodo för ditt brev i går av den 24/8. Ja nu vet du att pappa lämnar Tsingtao den 8 sept. och det tar väl 5 dygn till Hongkong och lämnar han med SAS så är han i Sthlm. den 17 på kvällen. Men det kan naturligtvis hända att han inte hinner med det planbet utan måste ta ett senare, men det gör ju inget bara han kommer ut från Kina. I går fick jag brev från pappa och vet du jag mår de faktiskt illa då jag läste det. Han skriver bland annat att Irene Fosythe hade utvisats. Det hände den 18 aug. och pappa skre den 19. Hon hade som vanligt varit nere och badat på fredag em. vid stranden och där hade väl pappa träffat henne (de vågar inte träffas på annat sätt de amerikanska missionärerna och svenskarerna). På lördag morron ovar hennes hem tomt. Pappa vågar förstås inte skriva utförligt, men han sa att nu är hon "fri" och jag hoppas att hon fick lämna riktigt så de inte gjorde av med henne på annat sätt. Det var ju det lättaste straffet, hon kunde få för de ha varit otäcka mot henne och han skrivit om henne i tidningarna 1 2 1/2 månad och dagen efter stod det en massa om henne i tidningarna. Det var församlingen och särskilt en av hennes närmaste medarbetare som hade anklagat henne och bett regeringen utvisa henne och de hade nu lyssnat till deras böner. Hoppas hon är "fri" som pappa säger. Han var rädd för att hon skulle få fängelse, så det har varit en sådan spänning därute. Pappa var så glad att hon var iväg. Om ~~de skulle kunna~~ på något sätt skulle kunna sätta er i förbindelse med "Presbyterian Mission" och höra efter om de hört något från miss Fosythe, men för allt i världen namn inget om utvisning, ifall de inte skulle ha hört något, så jag på något sätt oroar hennes närmaste. Men jag vet att pappa gärna vill ha reda på hur det gått för henne. Jag förstår inte hur de kan ha något emot den fina och praktiga människa, men hon var kanske för rättsskaffens så hon varit åt någon och de i sin tur nu skall ge igen. Men annars är det ju ett härligt straff att bli utvisad ifrån dessa hemska kommunister. Den andra i ordningen som fått mycket skäll i tidningen är miss Pearl Johnson, men det kan jag förstå för hon var väldigt skarp emot kineserna och trodde dem inte om mycket. Pappa säger att det ~~maxaxax~~ kan inte bli värre straff än utvisning, för de hade mer emot den andra missionären, så vi hoppas ju nu att Johnson och Pop Hanson också skall bli utvisade så att de få lämna. Det var 12 personer som hade fått utresetillstånd så pappa ^{alltså} våra tre Brittske konsuln med fru, de andra dra vet jag inte, men han trodde att alla missionärer snart skulle få lämna, det kan du ju meddela Shutter, de alla mår bra och har sin frihet även de som äro anklagade så han och hans mission behöver inte vara ängsliga för sina missionärer Clara Sullivane och Paul Mackensen. Ring honom och säg det. De går inte till varandra i hemmen, men träffas på badstranden allt emellenåt. Ja måtte alla snart komma ut, för att stanna där det är som att säkert gå mot en tid då de kommer att förlora förståndet. Att ständigt gå i denna spänning och varje dag titta efter i tidningarna om det är någon som anklagar dem måtte vara hemskt. Antagligen hade polidan varit hos Irene på natten och hämtat henne och sedan sänt hem henne, ingen fick väl träffa henne och sina saker fick hon förstås lämna. Det är tåket efter mer än 25 års hängivet arbete, hon har verkligen givet sej ut för kineserna, är ju adopterad av en kinesfamilj och har under många många år levat som en kines bland folket. Men Gud ser till hjärtat och Han skall giva henne lön en gång, ja kanske redan i detta livet, och vad

